

ป่า ‘หินตึ่ง’ สิ่งปลูกสร้างศาสนานี้พื้นเมืองอุษาคเนย์

สยาม กาลครั้งหนึ่ง

ศิริพจน์ เหลาmannabe@vanillaindustry.com

"หินตั้ง" (standing stone) คือกลุ่มวัฒนธรรมที่มีการนำหินก้อนที่ไม่มีลักษณะเดียวรายเป็นรูปทรงต่างๆ จนก่อเป็นสถาปัตย์ที่เชิงพิธีกรรมอันศักดิ์สิทธิ์ โดยมากมักใช้ก้อนหินขนาดใหญ่ จึงเรียกว่าก้อนในอีกชื่อหนึ่งว่า "หินใหญ่" (megalith) แต่ก็มีบางที่นำหินก้อนที่ไม่ใหญ่มาจัดเรียงเป็นสิ่งก่อสร้างขนาดใหญ่ด้วย ป่าหินตั้ง ที่พุหางนาค ก็มีลักษณะอย่างนี้ นั่นแหล่ะ

กลุ่มพื้นดังที่ปานพื้นดังเท่าที่กลุ่มอาสาสมัครนำโดย
คุณภาณุภิลารวจพบในปัจจุบัน มีร่องรอยกระเจาด้วอยู่

ห้องสัมมนา ห้องจัดประชุม

ตามยอดเงินเดือนรายเดือนพุทธ曆คนี้น้อยกว่า
12 จุด ถ้ามีรวมวันที่ฟ้มไปสำรัจคั่งที่ว่า ก็ได้เพิ่มเติม
ให้มากขึ้นจะดี รวมเป็น 13 จุดแล้ว

พื้นดังเหล่านี้หลายแห่งมีร่องรอยการใช้สร้างเริ่มจากวัฒนธรรมท้าวเวชดินยุคหลัง แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนดังเหล่านี้มีอาชญากรรมมากกว่ายุคท้าวเวช ที่เริ่มมีการรับใช้เชลูดของศาสนาพุทธและพระมหาณเจ้าก่อนเดิมเป็น

၁၃၂

ยังเมื่อพิจารณาไว้รวมกับการกระจาดตัวของเหลว
ในรากผลตี่ที่พบโดยรับน้ำเร็วลดลงมีน้ำแม่กลองท่านี่
เมื่อถูกหุงตั้งอยู่ จะเห็นได้ว่ามีความเจริญของชุมชนในสูตร
ก่อนรับน้ำดันธรรมชาติสามารถจากอินเดีย โดยเฉพาะในช่วง
ระหว่าง พ.ศ. 500-1000

อายุสมัยของกลุ่มที่นิยมตั้งเหล่านี้จึงควรมีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง พ.ศ.500-1000 คือในราว 1,500-2,000 ปี มากกว่าที่นักประวัติศาสตร์

แม้ว่ากลุ่มที่นี้ตั้งใจถูกกระบวนการโดยการลักลอบขุดหำในบริเวณวัดดุลเลิศเก็บหั้งหมวด แต่บางแห่งยังเหลือว่องรอยพ่อของเด็กปูแบบการก่อสร้างเป็นทรงกระบอก มีมองเดินทางมีร่องส่วนฐานของเจดีย์ที่พังทลายลง จึงถูกห้ามไม่ได้จะเรียกหันว่าเป็นเจดีย์ทิbin ลักษณะการก่อหินอย่างนี้มีปูแบบใกล้เคียงกับแหล่งโบราณคดีกูอลาในเชียงจ่าวป่าสักประเทศลาว และใกล้เคียงกับหินตั้งของพากลัว ทางภาคเหนือของไทย

วัฒนธรรมทินตั้งปั้งพบอีกในหลายแห่งทั่วอาณาจักร เช่น ทุ่งไห่กิน ในเมืองเชียงของ และส่วนทินตั้งที่แขวงหัวพัน ประเทศลาว กลุ่มวัฒนธรรมจากยุคก่อนการทึบเป็นอิสلام ทางตอนกลางของประเทศไทย เด็กในประเทศไทย ก็พบเป็นแหล่งใหญ่ที่ ภูพระบาท จ.อุดรธานี และอาณาบริเวณโดยรอบที่อาณาจักรพาน ทินตั้งในกลุ่มวัฒนธรรมทางแยกภาคอีสานนี้จะพัฒนาเป็นไปในเส้นทางมุสลิมอาหรับทุกศาสตร์ เช่น ไช

ส่วนกลุ่มพินังที่ป่าหินดัง พุหางนาก เมืองอุทกograd นี้
ถือเป็นแหล่งรากฐานสำคัญ เพราะเป็นหนึ่งในแหล่งรากฐานจำนวน
น้อยที่กว้างน้อยของสิ่งก่อสร้างตามความเชื่อของศาสนาพี
พันโนเมืองอุชาคานey ก่อนรับเอาศาสนาพุทธ-พราหมณ์จาก
อินเดียเข้ามา ■

“พินต์” ที่นำไปพินต์ พวงน้ำก เมื่อจ่หง